

ஐந்தாம்.

எரித்தலில் விரிந்த கொடும் யுகத்தோடும்
பங்கு பிரித்த பகற் பொழுதொன்றில்
பிசாசுக்குப் பிரித்துவிட்ட உடலம்
பொய் உரதைத்துத் துப்பிய எச்சில்

பயிந்த மழையில் பயினை எச்சம் போனதென்ற
பிரமை கொள் பீ லி சூனியம் வதைத்தபி
நெற்றியில் தசைக்காய் நறுக்க
கூறுதிகொட்டிய பற்கள் அது பயெனெப் பகல

மென்று தொலைத்த தசைகளின்
மொச்சை மீக்கின் வழி
வாழ்வாக்கொரு கூறுதிக் கதனை விளம்ப
மண்கொள் மீளவை வரம்பிட்ட கணமோ

மகேத்துள் மெல்ல விரியும் இரூப்பிழந்த
துகளாக் குக் கால்கள் மண்டை வழி முளைத்தபி
முதுகைக் குப்புறப் படுத்துத்தபி
சொறிவதற்கு நாட்குறித்த கனவில்

தெருவோரத்து நாய்களில் ஒன்று
திடங்கொண்டு தடைய எதிர்ப்பால்
மல்லுக்கட்டிய கணத்தனை சூருந்த சிதளொடும்
மெல்ல முகர்ந்த கணத்தனை மோகித்து

என்னகைக் காவா கொள் கனவொடும்
வரம்பின்றி மோகித்து மனமொடும் மிரண்டது
மீள் வருகை ஒன்றில் மோதிய
உடலை தூக்கி நகர்ந்தது காலம்